

Stretnutie Pána

2.2.2019

Kto z nás sa bojí tmy, alebo bojí byť v tme? Určite sa takí ľudia nájdu. Je to celkom nepríjemná vec. Tmy sa boja deti, ale aj starší. Radšej máme radi svetlo ako tmu. Čo sa môže stať v tme? Človek môže do niečoho naraziť, udrieť sa, stúpiť na niečo, niečo rozbiť či spadnúť. Byť v tme bez svetla je celkom nebezpečné.

Okrem tejto fyzickej tmy existuje ešte iná tma- duchovná. Tá je oveľa nebezpečnejšia. Kto je vládcom v tejto tme? Je to démon, Lucifer. Zaujímavé. Vládcom v temnote je Lucifer- nositeľ svetla. Bol ním ešte vtedy, kým sa nevzoprel Bohu. A tak je vo svete boj medzi dobrom a zlom. Hovorí o tom aj apoštol Pavol: „Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. (Ef 6,12)“ Každý z nás je súčasťou boja- či si to uvedomujeme, alebo nie. Je to boj o tvoju a moju spásu- boj o našu večnosť.

Do tmy sa nechali zatiahnuť aj prví ľudia- Adama a Eva, keď boli neposlušní Bohu a jedli zo zakázaného stromu. Podľahli pokušeniu pokušiteľa- démona. Nechali sa oklamať a zradili Boha. Preto sa museli vzdialiť z raja a začali zažívať dôsledky hriechu- smrť v rôznych podobách.

Odvtedy sa akokoľvek sa človek snažil žiť bez hriechu, nedarilo sa mu v tom. Nik sa nedokázal dostať do života vo svetle. Preto prichádza na svet Ježiš Kristus. Slovo sa vtelilo a ukázalo sa svetlu.

O niekoľko dní budeme sláviť sviatok Stretnutia Pána a Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Je to posledná udalosť, ktorú opisuje evanjelista Lukáš z Ježišovho útleho detstva. Stretnutie Pána je sviatkom, ktorý sa slávil v Jeruzaleme už od štvrtého storočia. Na sviatok Kristovho Narodenia sme oslavovali Vtelenie Božieho Slova. To isté tajomstvo oslavujeme iným spôsobom aj na sviatok Stretnutia Pána. (2.2.)

Podľa knihy Levitikus 12 – tej kapitoly, mala matka vyplniť prikázania na svojom prvorodenom synovi, dať ho na ôsmy deň obrezať a dať mu meno, čo sme slávili na sviatok Obrezania Pána, prvého januára. Ďalej podľa tohto istého príkazu mali nasledovať obrady úplného očistenia, na konci ktorých mohla matka vstúpiť do liturgického zhromaždenia Božieho ľudu. Po štyridsiatich dňoch od pôrodu, mala matka po príchode do svätyne obetovať Pánovi prostredníctvom kňaza baránka, alebo holubicu, či hrdličku. Ak bola chudobná, obetovala dve hrdličky alebo holubice. S jednou sa urobila celostná žertva na znak chvály a vďaka voči Pánovi a s druhou obeta očisťovania. Takto bola žena opäť uvedená do rituálnej čistoty, kedy sa mohla zaradiť do občianskeho a náboženského života. Pre Matku božieho Dieťaťa sa „podľa Mojžišovho Zákona“ naplnilo štyridsať dní. Spolu s Jozefom prinášajú Syna, aby ho predstavili Pánovi. Mária vypĺňa, čo bolo napísané v Zákone: *“každý chlapec, ktorý otvára lono matky bude zasvätený Pánovi“*.

Ježiš Kristu sa tu osobitne stretáva so starcom Simeonom. Jeho meno znamená „poslušný na počúvanie Pána“. Je známy ako človek spravodlivý a nábožný, rovnako ako Noe, či snúbenec Jozef. Simeon, rovnako ako ďalší zbožní Židia, očakával „útechu Izraela“. Tá bola ešte veľmi dávno prisľúbená prorokom Izaiášom: „Utešujte, utešujte môj ľud!...Kňazi rozprávajte srdcu Jeruzalema“. Očakávanie tohto spravodlivého a zbožného muža bolo riadené a posilňované Svätým Duchom, ktorý na ňom spočíval. A nielen to, ale ten istý Duch mu oznamuje svoje božie proroctvo, podľa ktorého Simeon prv než umrie, uvidí „Krista Pána“, čiže Pomazaného Mesiáša, mesiášskeho Kráľa, Spasiteľa svojho ľudu.

Vidieť Mesiáša bolo najväčšou túžbou veľkej časti Izraela v časoch Ježiša Krista, ako ovocie prorockých prisľúbení. Svätý Duch teda privádza Simeona do chrámu, ktorý často navštevuje. A v tom istom čase prinášajú rodičia malého Ježiša, aby splnili príkazy Zákona. Starec dostane Dieťa do svojho náručia a dvíha ho k Pánovi so svojím biblickým židovským požehnaním, ktoré je chválou a vzdávaním vďaka Pánovi, jeho menu za jeho diela. Simeon je tak nadšený že vo svojom speve spieva o tom, že už môže zomrieť.

„Teraz prepustiš Pane svojho služobníka podľa svojho Slova v pokoji, lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvarou všetkých národov. Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu. „

Vo všeobecnosti sa slová „Teraz prepustiš Pane“ vykladajú ako povel, ktorým akoby Simeon dával Pánovi dovoľenie, aby ho už povolal k sebe. Pretože prisľub znel, že nezomrie, kým najprv neuvidí Pánovho Mesiáša. Teraz sa predpoveď naplnila a on „podľa božieho Slova v pokoji“ môže zomrieť. Simeon sa stretáva so svetlom sveta. Preto tak nádherne spievame v tropári: ***Raduj sa, Milostiplná Bohorodička Panna, lebo z teba vzišlo Slnko spravodlivosti, Kristus, Boh náš. On osvecuje tých, čo prebývajú v temnotách. Vesel' sa aj ty, starec spravodlivý, lebo si mal v náručí Osloboditeľa našich duší, toho, čo nám daroval aj vzkriesenie.***

Ježiš Kristus je tým svetlo, ktoré osvecuje tých, ktorí sú v tme. Preto v tento sviatok sa požehnávajú sviečky- hromničky. Sú to sviečky, ktoré si máme vo svojich domácnostiach často zapalať, pretože cez nich na nás môže prenikať Božia milosť. Preto sa kňaz modlitbách požehnania sviec modlí a prosí, aby slúžili zdraviu duše i tela, aby naše srdcia boli zapálené neviditeľným svetlom a ohňom Svätého Ducha. Ďalej vzyva, aby nám pomohol dosiahnuť večné svetlo- nebeské svetlo. Nechajme teda hromničku horieť, prenikať nás svojim svetlo, aby sme v boji s temnotami a kniežatstvami zloby dokázali odolať a tak nenarazili, nespadli do zatratenia, ale prešli so Svetlom sveta do večnosti. Amen.

Spracoval o. Matúš Verba

Zdroje: <https://grkatba.sk/sviatok-stretnutia-pana/> 28.1.2019